

Molnár Imre, énekes és énektanár, sz. 1888 okt. 28-án, Péterrévén. Középfiskolai és tanítóképzőintézet tanári oklevelet szerzett. Az éneken Farkas Ödön tanítványa. Tanári működése után mint zenekritikus működött. 1922 óta a Nemzeti Zenede, 1928 óta a Zeneművészeti Főiskola tanára. Mint énekes különösképpen a régi magyar dalokkal és népdalkutatásokkal és tolmácsolásával szerzett nevet. Zenei tanulmányai eredményeképp több szakmunkája jelent meg.

Nádor Kálmán, a hasonló nevű zeneműkiadó cég megalapítója, sz. 1834-ben, Abonyban, megh. Budapesten 1917-ben. Kiadványainak gerincét népszínművek és magyar nóták alkották. 12 gyermeke közül három lépett művészpályára. 1. **Gyula**, sz. 1860-ban, Nagykovácsán, megh. 1889 végén, Budapesten. A 80-as évek népszerű nótaköltője volt. Az „Uzsai gyöngy”, „Magduska öröksége” zenéjét ő szerezte. Több nótája: u. m. „Hej, be hangos a becsali csárda”, „Kéket virít a nefelejts”, „Októbernek elsején”, „Nem forog a dorozsmai szélmalom”, „Nincsen apám, mégis haragszanak rám”, stb. még ma is népszerű. 2. **Eszti**, sz. Budapesten, 1869-ben. A 90-es évek elején szép sikerrel szerepelt a fővárosi és vidéki színpadokon, valamint a hangversenytermek dobogóján, míg nőül nem ment Lányi Mór bankigazgatóhoz, orsz. gyűlési képviselőhöz. 3. **József (Jóska)**, (született Budapesten, 1876-ban) egyik legjelebb nótaköltőnk. A zongorajáték elemeibe Palotásy Gyula vezette be. Tanult még rövid ideig Schnöller Lajostól és Huber Sándortól, majd autodidakta módon fejlesztette tovább tudását. Zeneszerzésben dr. Toldy László, Kazacsay Tibor és Kósa György voltak mesterei. Első versét Fejér Jenőnek, a „Katalin” operett szerzőjének egy magyar nótájára írta, 1894-ben. Első zeneszerzménye 1899 körül látott napvilágot. 50 éves korában rendezte első hangversenyét a Zeneakadémián, egy év múlva jelent meg első verseskönyve. A sajtó kedvezően fogadta első kísérleteit. 54 éves korában tanult énekelni Herzberg Miksánál és azóta önmaga adja elő dalait. Már túlhaladta 50-ik esztendejét, mire

népszerűvé vált. Közel 1000 verset és több mint 200 nótát szerzett. Népszerű nótái közül említésre méltók: „Fekete éccaka, borulj a világra”, „A ti uccátokba fényesebb a csillag”, „Sárga csizmát visel a babám”, „Sáros az uccátok”, „Valahonnan levél ment a kaszárnnyába”, stb. (Fényképét lásd a III.-ik kötet, 320. oldalon.)

Nagy Ilona, színésznő, (Lásd I. kötet, 430. oldal) neve elé tévedésből került az „Eöttevényi” előnév.

Nagy László, id., színész, sz. 1896 ápr. 6-án, Egerben. Rózsahegyi Kálmán színésziskoláját 1925-ben végezte; egy évig működött a Miskolci Nemzeti Színházban, Sebestyén Gézánál és a Budai Színházban. — Jobb szerepei voltak: „Elnémult harangok” Todorescu pópa, „Hid” gróf Széchenyi, „Dolovai nábob leánya” Tarján Gida, „Mariká”-ban az író. 3 évig hadifogságban volt, a magyar hadifogoly-színház egyik megalapítója volt; a hadifogoly színházban játszották 63-szor a „Bolondos szívek” című 3 felvonásos operettjét. A színpályáról lemondott, aktiváltatta magát és jelenleg mint vámorászados teljesít szolgálatot, Sátorlajuhelyen.

Nagy Sándor dr. (Alex), író és zeneszerző, sz. 1901-ben, Nagykanizsán. Zongorára és hegedűre írt szerzeményei elterjedtek. Foglalkozott a szépirodalommal is, írt nagyobb intellektuális regényt. Színpadi művei: „Hermelin”, színmű 3 felv. „Giardinetto”, színmű 3 felv.

Nagy Zoltán (P), a debreceni városi zeneiskola (I. o.) igazgatója, sz. 1873 febr. 23-án, Debrecenben. Az ősi debreceni kollégiumban a zenének emelt tanzéken első rendes tanára volt. A Zeneművészeti Főiskolán a zongora és zeneszerzési szakot végezte. Amerikai tanulmányutja után 70 tagu szimfonikus zenekari és 150 tagú énekkart szervezett Debrecenben és megalapította ugyanott a zenekedvelők társaságát. A debreceni Városi Zeneiskolát a hasonló intézetek között az első sorba emelte. 1929-ben